

Young IT Girls

*Helena Vallés, María Gil i Júlia Mir - Barcelona – Espanya -
hello@youngitgirls.com*

Resum

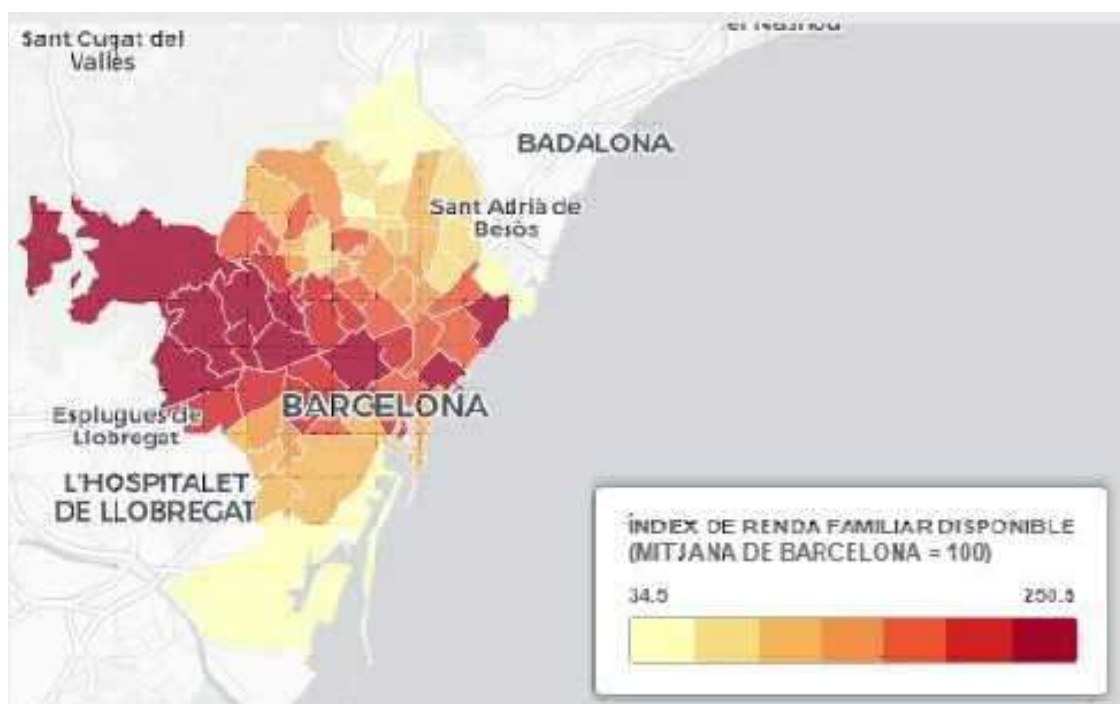
Les Young IT Girls treballem per promoure les carreres tècniques entre les nenes i joves, també per trencar estereotips en el món de les STEAM. Òbviament són tasques necessàries. Ja s'ha parlat moltes vegades de la bretxa de gènere que existeix a l'hora d'estudiar graus tècnics o de ciències, també de la falta de dones a càrrecs directius d'empreses i centres que hi estiguin relacionats. És clara la importància de reduir aquesta diferència. Ara bé, cal també parar atenció al fet que, com més dificultats socioeconòmiques tenen els infants i joves, i en concret si parlem de noies, més gran és la bretxa.

Molts cops, aquestes noies no és que creguin que no podran triomfar en les STEM, sinó que no creuen ni que puguin arribar a estudiar després de la ESO. La falta de referents en infants amb menys recursos és molt més clara. Cal treballar no només per oferir referents i trencar mites, sinó per escoltar aquests infants i joves i donar-los recursos per tal de que sentin que poden seguir estudiant si així ho volen. Que coneguin les opcions que tenen, que sàpiguen que poden optar a ajudes econòmiques per part d'entitats governamentals, que coneguin les diferents universitats, centres educatius i tipus d'estudis superiors que existeixen. És coherent que aquestes famílies amb més dificultats acabin prioritant altres coses en front els estudis superiors, però no per això s'ha de normalitzar.

Per exemple, si fem una comparació entre la distribució de la renda familiar amb el percentatge de persones que arriben a la universitat (dades del 2016) situem que Pedralbes té una renda set vegades superior a Ciutat Meridiana. Al mateix temps, el nombre de persones que arriben a la universitat és d'un 50,6% a Pedralbes, enfront el 6,2% de Ciutat Meridiana. Així doncs veiem que com major la renda familiar, major el percentatge de persones que accedeixen a la universitat. Encara que els estudis universitaris poden ser públics, queda representat amb aquestes dades que és més aviat un privilegi. Cal reflexionar sobre el fet que accedir a la universitat acabi essent, a la pràctica, una

excepció. També cal remarcar que en aquests barris amb menys renda familiar, la taxa de fecunditat adolescent (entre joves de 15-19 anys) és molt major¹.

Desigualtat econòmica per barris. Diara Ara i Ajuntament de Barcelona

Aparentment aquests fets no semblen tenir relació. Ara bé, pocs casos de mares joves tenen la possibilitat d'estudiar un grau o cicles superiors, les seves situacions ja són prou complicades com per poder-se centrar en estudiar. Poder mantenir un infant no és tasca fàcil, i requereix hores i esforços econòmics, i vinculant-ho amb el fet que la majoria es situen en zones de menor renda familiar, tot comença a tenir sentit. També és veritat que, degut a que aquestes zones tenen menys béns econòmics i socials, moltes vegades les escoles prioritzen d'altres coses a activitats sobre empoderament femení i motivació STEM pels infants.

Com associació hem pogut comprovar aquesta situació de primera mà, doncs la major part dels centres que han tingut la iniciativa de demanar les nostres activitats es dirigien a nens i nenes de famílies amb rendes de llindar superior. Ens hem trobat que els infants a qui oferíem les activitats ja havien estat en contacte amb les tecnologies que presentàvem: bé perquè l'escola disposava de més recursos i hores dedicades a promoure aquests coneixements (per exemple l'ús d'impressores 3D), o bé perquè els pares ja els havien apuntat a activitats extraescolars en les que aprenien sobre noves tecnologies. El

contrast que ens hem trobat en aquells centres dirigits a alumnes amb menys recursos econòmics ens ha fet adonar-nos de la importància de prioritzar els segons enfront dels primers.

D'aquesta forma cal que parem atenció en dos fets: 1. És important arribar a aquests centres de zones menys capaces econòmicament de forma accessible per tal de poder mostrar les opcions que tenen els infants, trencar estereotips, i promoure l'educació superior; 2. Valorar el fet que l'educació superior no és accessible a tothom, i procurar donar a conèixer els recursos als que les adolescents poden accedir.

Resultats d'enquestes de les activitats

Volem que les nostres nenes arribin allí on vulguin, sense barreres mentals (encara que sovint situades de forma inconscient). Volem que creguin que poden ser enginyeres, científiques, astronautes, més enllà que la filla de o la dona de. Volem que somiïn sense límits ni fronteres.

Referències

1. Aznar, L., Picazo, S., Cuyàs, M. (2019). Cinc mapes que potser no has vist sobre la desigualtat a Barcelona. Crític. <https://www.elcritic.cat/dades/cinc-mapes-que-potser-no-has-vist-sobre-la-desigualtat-a-barcelona-24794>